

همزمان سازی فحلی در میش با استفاده از نورجستومت و PMSG در طی فصل

غیر تولید مثل

دکتر عبدالرضا رستگاریان^۱

چکیده

Oestrus synchronization in ewes with use of norgestomet and PMSG during non breeding season

Rastegarnia A.¹

1-Department of Clinical Sciences, Faculty of Veterinary Medicine, Islamic Azad University, Urmia Branch, Urmia, Iran

In this study efficacy use of norgestomet alone or with using of PMSG in oestrus synchronization during non-breeding season (late winter) in Urmia suburb were evaluated. For this purpose, 170 healthy Ghezel ewes more than 50 days after parturition, between and 2-6 years of age were selected and based on age and weight allocated in to four groups. Groups 1 (n=42) a half of cattle-implant of norgestomet (1/5 mg) was inserted subcutaneously in outer ear of ewes for 12 days. (group 2) (n=40), received norgestomet implant (1/5 mg) for 12 days along with an intramuscular injection of 500 IU PMSG on day 12 day of implant insertion. Group 3, (n=40) received same dose of norgestomet in conjunction of 750 IU PMSG on day 12 of implant insertion. Group 4 (n=48) was considered as control. All experiment groups, were given PG on day 10 and implant were removed on day 12 of experiment. About twelve hours after removal of implants, ewes were monitored for oestrus detection by use of rams for 10 days and served by intact males. Pregnancy was diagnosed by measuring of blood progesterone level on day 30 after mating. The percentage of ewes in the groups I, II, III and control that showed oestrus within 30 days after end of experiment was 0, 10, 72.5, 0, respectively. In groups II and III oestrus was observed at 54.3 ± 2.4 and 57.5 ± 5.9 hours after removal of implants, respectively ($p > 0/05$). Pregnancy rate was 2.5% in the group II (norgestomet + 500 IU PMSG) vs 25% in the group III (norgestomet+ 750 IU PMSG) ($p < 0/05$). It is concluded that, use of norgestomet combined with an initial dose of 750 IU PMSG is effective in induce and synchronization of post partum oestrus during non breeding season in Urmia suburb ewes.

Keywords: Oestrus synchronization, Norgestomet, PMSG, Ewes

در این تحقیق کارائی نورجستومت به تنهایی و یا همراه با هورمون PMSG در همزمان سازی فحلی میش در طی فصل غیر تولید مثل (اواخر زمستان) در اطراف منطقه ارومیه مورد ارزیابی قرار گرفت. برای این منظور تعداد ۱۷۰ رأس میش از نژاد قزل با وضعیت بدنی مناسب که بیش از ۵۰ روز از زمان زایش سپری شده بود با فواصل سنی (۲-۶) سال انتخاب گردیدند و بر اساس سن و وزن به چهار گروه تقسیم شدند. گروه اول $n=42$ رأس، نصف قرص کاشتنی نورجستومت گاوی (۱/۵ میلی گرم نورجستومت) زیر پوست سطح خارجی گوش به مدت ۱۲ روز کاشته شد. گروه دوم $n=40$ رأس، ۱/۵ میلی گرم نورجستومت به روش فوق را دریافت نموده در روز دوازدهم یک دوز ۵۰۰ واحد بین المللی PMSG به روش عضلانی دریافت نمودند. گروه سوم $n=40$ رأس، ۱/۵ میلی گرم نورجستومت دریافت نموده و در روز دوازدهم یک دوز ۷۵۰ واحد بین المللی PMSG دریافت داشتند. گروه چهارم $n=48$ رأس هیچ درمانی را دریافت ننموده و در گله به عنوان میش های کنترل در نظر گرفته شدند. تمامی میش های موجود در گروههای درمانی اول، دوم و سوم در روز دهم آزمایش یک دوز ۱۲۵ میلی گرم پروستاگلاندین دریافت نموده و در روز دوازدهم نیز نورجستومت خارج گردید. از حدود ۱۲ ساعت پس از خروج نورجستومت، میش های تحت درمان در گروههای مختلف آزمایشی به مدت ۱۰ روز برای مشاهده علائم فحلی و نیز جفت گیری با قوچ های باروری که در زمان خروج نورجستومت به گله تحت آزمایش اضافه شده بودند، تحت نظر قرار گرفتند. تشخیص آبستنی حدود یکماه پس از بروز علائم فحلی در میش های جفت گیری کرده با اندازه گیری میزان پروژسترون خون مشخص گردید. میزان بروز فحلی برای گروههای آزمایشی اول تا سوم و نیز کنترل تا یکماه پس از خاتمه درمان به ترتیب ۰، ۱۰ و ۷۲/۵ درصد گزارش گردید. استفاده از هورمون PMSG به میزان ۵۰۰ و ۷۵۰ واحد بین المللی به همراه نورجستومت در گروههای دوم و سوم به ترتیب باعث بروز علائم فحلی در فاصله $57/5 \pm 5/9$ و $54/3 \pm 2/4$ ساعت پس از خروج نورجستومت گردید ($P > 0/05$). میزان آبستنی برای گروههای آزمایشی دوم و سوم نیز به ترتیب، ۲/۵ و ۲۵ درصد گزارش گردید ($P < 0/05$). بررسی نتایج حاصله از این تحقیق نشان داد به کارگیری نورجستومت به میزان ۱/۵ میلی گرم) به همراه حداقل ۷۵۰ واحد بین المللی PMSG در ایجاد و همزمان سازی فحلی میش های شیرده پس از زایش در خارج از فصل تولید مثل در اطراف منطقه ارومیه موثر می باشد.

واژگان کلیدی: همزمان سازی فحلی، نورجستومت، PMSG، میش

مقدمه

در گونه های دامی مثل میش که به مصرف غذایی می رسند و تولید مثل فصلی دارند، بارور کردن حیوان خارج از فصل تولید مثل مهم می باشد. همزمان کردن فحلی یکی از ابزارهای مهم ارتقاء مدیریت تولید مثل گوسفند به شمار می رود. کنترل میزان بره زایی به منظور کاهش تعداد دامهای داشتی در مراتع کشور و در نتیجه کاهش تخریب مراتع، برنامه ریزی جهت جفت گیری های کنترل شده به منظور توسعه اهداف اصلاح نژادی، تولید بره های همسن به منظور تسهیل امر پرواربندی و بالاخره تولید بره در ماههایی از سال که عرضه گوشت گوسفند محدودیت پیدا می کند، از ضرورت های مشخص در به کار گیری فناوری همزمانی فحلی در گوسفند به شمار می رود. در این قبیل موارد با ایجاد و همزمان کردن فحلی و در واقع همزمان کردن زایمان ها، نظر دامپرور تأمین می گردد در این حالت تولید انبوه و گله سود اقتصادی بالایی خواهد داشت (۲۱). پروژستازنها رابه تنهایی یا همراه با هورمونهای دیگر برای کنترل تولید مثل میش به کار برده اند. این هورمونها را برای ایجاد فحلی در میش های جفت ناپذیر فصلی که فعالیت جنسی ندارند و نیز برای همزمان کردن فحلی گروهی از میش ها که فعالیت چرخه ای دارند به کار برده اند. برای ایجاد و همزمان سازی فحلی طی فصول غیر تولید مثل از اشکال مختلف پروژستازنها به صورت اسفنج یا تامپون اشباع شده، وسایل داخل واژنی (سیدر) و نیز به صورت قرص کاشتنی (نورجستومت) به تنهایی یا همراه گنادوتروفین ها با نتایج مختلف استفاده کرده اند (۲ و ۱۷). استفاده از وسایل داخل واژنی به دلیل استقرار آنها در مهبل نیازمند اتخاذ تمهیدات بهداشتی و صرف زمان بیشتری است. همچنین در هنگام خروج وسایل مذکور ترشحات چرکی، خونابه ای و در پاره های از موارد متعفن، موجبات نارضایتی دامپروران را فراهم ساخته است بنابر این استفاده

از شکل کاشتنی پروژسترون (نورجستومت) به صورت زیر جلدی که تداخلی با دستگاه تولید مثلی نداشته و نیاز به تمهیدات بهداشتی زیادی ندارد امروزه مورد توجه قرار گرفته است (۱). در این راستا در میش بیشتر از قرص کاشتنی نورجستومت گاوی (حاوی ۳ الی ۶ میلی گرم نورجستومت) برای ایجاد و همزمان سازی فحلی طی فصول تولیدمثل و غیرتولید مثل همراه با مقادیر مختلف هورمون PMSG (۸۰۰-۲۰۰ واحد بین المللی) استفاده شده است که در غالب موارد حداقل دوز مؤثر و مورد نیاز هورمون PMSG برای ایجاد و همزمانی فحلی طی فصول غیرتولیدمثل ۵۰۰ واحد بین المللی گزارش گردیده است (۲، ۳، ۴، ۵، ۲۳ و ۲۶). اخیراً در میش از قرص کاشتنی نورجستومت گاوی به شکل کرسنار (حاوی ۳ میلی گرم نورجستومت) به تنهایی و یا همراه با مقادیر متفاوت گنا دوتروفین ها بیشتر در ارتباط با سوپر اولاسیون و انتقال جنین تحقیقاتی صورت گرفته است (۲۱ و ۲۲). بررسی های انجام گرفته نشان داد از این شکل دارویی نورجستومت بررسی محدودی برای همزمان سازی فحلی خارج از فصل تولید مثل در میش صورت گرفته است و تاکنون بررسی مشا بهی نیز در ایران در این زمینه صورت نگرفته است. لذا در بررسی حاضر کارائی شکل جدید قرص کاشتنی پروژسترون گاوی (کرسنار) با مقدار مشخص ۱/۵ میلی گرم به تنهایی و یا همراه با مقادیر متفاوت هورمون PMSG (دوزهای ۵۰۰ و ۷۵۰ واحد بین المللی) در ایجاد و همزمان سازی فحلی خارج از فصل تولید مثل در میش های نژاد قزل اطراف منطقه ارومیه مورد ارزیابی قرار گرفته است.

مواد و روش کار

برای انجام این تحقیق تعداد ۱۷۰ راس میش از نژاد قزل با تعداد زایش (۶-۲) و با فاصله زمانی ۳ الی ۲ ماه از زمان زایش در طی اواخر زمستان در یکی از گوسفنداریهای

شد. برای خارج کردن آن به کمک تیغ بیستوری شکافی معادل ۱۰ میلی متر در قسمت تحتانی پروژسترون کاشتنی ایجاد گردیده و با فشار مختصری خارج گردید. پس از خارج کردن، اسپری آنتی بیوتیک در محل بریدگی پاشیده شد. سرنگ های مخصوص استقرار نورجستومت در فاصله زمانی استفاده برای هر راس دام در داخل محلول بتادین ۱۰٪ قرار می گرفتند.

اندازه گیری هورمون پروژسترون

غلظت پروژسترون پلاسمای خون دامهای فحل موجود در گروههای آزمایشی دوم و سوم، ۲۸-۳۳ روز پس از جفت گیری با استفاده از روش رادیو ایمنوآسی با آنتی بادی منفرد نیز در یکی از آزمایشگاههای تشخیص پزشکی واقع در شهرستان ارومیه صورت گرفت. برای این منظور نمونه خون از سیاهرگ وداج و با استفاده از لوله های خلاءدار جمع آوری شد. قبل از نمونه گیری به لوله ها هپارین (۲۵۰ واحد بین المللی) اضافه گردید. بلافاصله پس از خونگیری نمونه ها سانتریفوژ شده و پلاسمای بدست آمده در ۲۰- درجه سانتیگراد تا زمان انجام آزمایش رادیوایمنوآسی جهت اندازه گیری غلظت پروژسترون نگهداری شد.

طرح آزمایش

به منظور ایجاد و همزمان سازی فحلی در دامهای تحت آزمایش، میش های مورد نظر بر حسب سن و وزن به ۴ گروه تقسیم شدند. گروه اول (n=40 راس؛ وزن: $3/8 \pm 64/5$ ؛ تعداد زایش $0/3 \pm 2/7$)، نصف قرص کرسنار کاشتنی نورجستومت (۱/۵ میلی گرم) زیر پوست سطح خارجی گوش به مدت ۱۲ روز را کاشته شد. در روز دهم آزمایش دامهای این گروه، یک دوز ۱۲۵ میکروگرم کلپروستنول (کلپروستنول، شرکت دارویی نصر فریمان) دریافت نموده و نورجستومت روز دوازدهم خارج گردید. گروه دوم n = ۴۰ راس وزن: $5/8 \pm 66/5$ ؛ تعداد زایش $3 \pm 0/2$ نصف قرص کرسنار را به مدت ۱۲ روز مشابه

اطراف منطقه ارومیه واقع در ۲۵ کیلومتری جاده اشنویه با عرض جغرافیایی ۳۷ درجه و ۳۲ دقیقه و طول جغرافیایی ۴۵ درجه و ۵ دقیقه و با ارتفاع معادل ۱۳۱۳ متر از سطح دریا انتخاب شدند. میش های شیرده مورد نظر دارای وضعیت بدنی خوب بوده و تحت مدیریت تغذیه ای مناسب قرار داشتند. از حدود یکماه قبل از شروع آزمایش کوچ ها از گله میش های مورد نظر جدا گردیدند. قبل از شروع آزمایش و تفکیک گروههای آزمایشی به میش های مورد نظر شماره گوش پلاستیکی جهت شناسایی بهتر نصب گردید. به منظور یکنواختی شرایط تغذیه ای و مدیریتی میش های مورد نظر در گوسفنداری، دامهای مورد آزمایش در بهاربندهای مجزا نگهداری و جیره متعادلی دریافت نمودند. جیره غذایی این دامها از دو بخش علوفه (یونجه) و کنسانتره (جو، سبوس به همراه پودر استخوان و نمک) تشکیل شده بود. دامهای مورد نظر قبل از شروع آزمایش برنامه درمانی رایج قرص ضد انگل و واکسیناسیون را دریافت نموده و در طول مدت درمان، هیچ گونه درمان جانبی دریافت نداشتند.

پروژسترون کاشتنی

پروژسترون کاشتنی به شکل استوانه های سفید از جنس سیلیکون بطول ۲۵ میلی متر حاوی ۳ میلی گرم پروژسترون سنتتیک (-17 α -acetoxy-11 β -Methyl-19norpreg-4-) en3,20-dion;3mg نورجستومت می باشد که برای ایجاد و همزمان سازی فحلی در گاو مورد استفاده قرار می گیرد (Crestar, Norgestomet, intervet. Holland). برای انجام این تحقیق از نصف قرصهای مورد نظر (کرسنار) یعنی ۱/۵ میلی گرم نورجستومت (با بریدن قرص های مذکور داخل قوطی بسته بندی با تیغ اسکالپل) استفاده گردید. قرص های پروژسترون کاشتنی مورد نظر (نصف قرص کرسنار) توسط سرنگ مخصوص در ناحیه زیر پوست حاشیه خارجی گوش، پس از ضدعفونی قرار داده

SPSS (SPSS, Version 11) مورد مطالعه قرار گرفت. همچنین اطلاعات بدست آمده شامل فراوانی وقوع فحلی حقیقی، مقایسه میزان آبستنی با آزمون مربع کای مورد ارزیابی قرار گرفت.

نتایج

الف - بروز علائم فحلی:

در هیچ یک از دامهای موجود در گروههای آزمایشی چهارم (گروه کنترل) و نیز گروه دوم (نورجستومت تنها) علائم فحلی متعاقب خروج نورجستومت تا مدت یکماه مشاهده نگردید. در دامهای گروه دوم که ۵۰۰ واحد بین المللی PMSG در زمان خروج نورجستومت دریافت داشته بودند، علائم فحلی تنها در ۴ رأس از میشهای تحت آزمایش (۱۰ درصد) متعاقب ۷۲ ساعت پس از خارج کردن نورجستومت (۵/۹ ± ۵۷/۵ ساعت) مشاهده گردید (جدول ۱ و ۲). در این راستا در دامهای گروه سوم که ۷۵۰ واحد بین المللی هورمون PMSG در زمان خارج کردن نورجستومت دریافت داشته بودند در ۲۹ رأس (۷۲/۵ درصد) از میشهای تحت آزمایش این گروه علائم فحلی ظرف مدت ۳۶ تا ۱۰۰ ساعت (۲/۴ ± ۵۴/۳ ساعت) پس از خارج کردن نورجستومت مشاهده گردید (جدول ۱ و ۲). در تمامی دامهای فحل موجود در گروههای درمانی مورد نظر یعنی ۴ رأس از گروه سوم و ۲۹ رأس از گروه چهارم جفت گیری با ۸ رأس از قوچ های باروری که در زمان خارج کردن نورجستومت به گله اضافه گردیده بود، انجام پذیرفت. تعداد دفعات جفت گیری نیز در دامهای مذکور از ۷-۳ متغیر گزارش گردید. بررسی سوابق تعداد زایش میش های فحل موجود در گروههای آزمایشی دوم و سوم نشان داد که بالاترین میزان فحلی در میش های با متوسط تعداد زایش بین ۲-۴ یعنی ۴ رأس از تعداد کل ۴۰ رأس میش فحل

گروه اول دریافت نموده، در روز دهم نیز، یک دوز ۱۲۵ میکروگرم کلوپروستنول بطریق عضلانی دریافت نموده و در روز دوازدهم همزمان با خروج نورجستومت یک دوز ۵۰۰ واحد بین المللی PMSG (فولیگون، ایتروت، هلند) به روش عضلانی دریافت نمودند. گروه سوم $n = 40$ رأس؛ وزن: $2/8 \pm 63/5$ ؛ تعداد زایش $2/9 \pm 0/3$ نصف قرص کرسنار را به مدت ۱۲ روز مشابه گروههای فوق دریافت نموده و در روز دهم نیز، یک دوز ۱۲۵ میکروگرم کلوپروستنول بطریق عضلانی دریافت نموده و در روز دوازدهم همزمان با خروج نورجستومت یک دوز ۷۵۰ واحد بین المللی PMSG به روش عضلانی دریافت داشتند. گروه چهارم ($n = 48$ رأس؛ وزن: $4/8 \pm 60/9$ ؛ تعداد زایش $2/9 \pm 0/3$) هیچ درمانی را دریافت نموده و در گله به عنوان میش های کنترل در نظر گرفته شدند. میزان بروز علائم فحلی و نیز جفت گیری دامها متعاقب درمان در گروههای آزمایشی بر حسب ساعت و روز، بر حسب مشاهده مداوم میش ها که با اجازه پرش به قوچ تا ثید می گردید، صورت پذیرفت. یکماه پس از مشاهده علائم فحلی و جفت گیری در میش های تحت درمان، تشخیص آبستنی با استفاده از اندازه گیری پروژسترون پلازما با روش RIA در آزمایشگاه مورد بررسی قرار گرفت.

روشهای آماری

فاصله خروج نورجستومت تا بروز علائم فحلی (بروز علائم فحلی و جفت گیری) در میش های تحت درمان برای تاثیر گروه آزمایش Measure of treatment (TRT)، همچنین زمان فحلی و جفت گیری (TTB) و نیز تأثیر سن (تعداد زایش) و درصد بره زایی Percentage Lambing (LP) (تعداد بره های متولد شده به تعداد کل میش ها) به وسیله آزمون آنالیز واریانس با استفاده از دستور General Linear Model (GLM) در برنامه نرم افزار آماری

تعداد ۱۱ رأس از ۱۸ رأس میش تحت آزمایشی که سابقه جفتگیری داشته و میزان پروژسترون بالای 1 ng/ml داشتند، آبستن بوده و در هیچ کدام از دامهای با سابقه جفت گیری که میزان پروژسترون پایین 1 ng/ml داشتند، زایمان مشاهده نگردید. به طور کلی یک رأس از دامهای فحل موجود در گروه آزمایشی II ($2/5$ درصد) و نیز ۱۰ رأس از دامهای فحل موجود در گروه آزمایشی III ($2/5$ درصد) آبستن بودند. بدنبال زایش دامها مثبت موارد مثبت حقیقی (a)، موارد مثبت کاذب (b)، موارد منفی حقیقی (c) و نیز منفی کاذب (d)، حساسیت (sensitivity) $(100 \times a/a+d)$ ، ویژگی (specificity) $(100 \times c/c+b)$ ، ارزش پیش بینی مثبت (positive predictive value) $(100 \times a/a+b)$ و نیز ارزش پیش بینی منفی (negative predictive value) $(100 \times c/c+d)$ نتایج اندازه گیری پروژسترون برای تشخیص آبستنی میش های جفت گیری کرده در پژوهش حاضر محاسبه گردید. بر این اساس حساسیت، ویژگی و نیز ارزش پیشگویی مثبت و منفی آزمایش پروژسترون حدود یکماه پس از جفت گیری در میشهای تحت درمان به ترتیب ۱۰۰، ۶۲، ۵، ۶۱، ۱، ۱۰۰ درصد گزارش گردید. بررسی سوابق تعداد زایش میش های فحل موجود در گروههای آزمایشی دوم سوم نشان داد که بالاترین میزان آبستنی در میش های با متوسط تعداد زایش بین ۲-۴ یعنی یک رأس در گروه دوم ($2/5$ درصد) و در ۹ رأس در گروه سوم ($2/5$ درصد) بوده است ($p < 0/01$ ؛ جدول ۵).

موجود در گروه دوم (۱۰ درصد) و نیز ۲۲ رأس از تعداد کل ۲۹ رأس میش فحل موجود در گروه سوم (۵۵ درصد) بوده است، به طور کلی میانگین زمان بروز فحلی در میش های با متوسط تعداد زایش بین ۲-۴ نیز $54/1 \pm 5/4$ ساعت در مقایسه با $52/7 \pm 4/7$ و $56 \pm 5/8$ ساعت در میش های با متوسط تعداد زایش یک و > 4 گزارش گردید ($P > 0/05$ ؛ جدول ۳).

ب- غلظت پروژسترون پلازما

غلظت پروژسترون پلاسمای خون دامهای فحل موجود در گروههای آزمایشی II، III متعاقب ۲۸-۳۳ روز پس از جفت گیری به تفکیک در جدول ۴ آمده است. در این راستا یک رأس از تعداد ۴ رأس میش فحل در گروه آزمایش دوم و نیز ۱۷ رأس از تعداد ۲۹ رأس از دامهای فحل مورد نظر موجود در گروه آزمایش سوم، دارای میزان پروژسترون بالای 1 ng/ml یعنی $3/48 \pm 0/65$ بودند که بر این اساس به عنوان دامهای آبستن در نظر گرفته شدند. سه رأس از دامهای فحل گروه دوم و نیز ۱۲ رأس از دامهای فحل موجود در گروه سوم دارای میزان پروژسترون پائین 1 ng/ml یعنی $0/41 \pm 0/04$ بودند که به عنوان دامهای غیر آبستن در نظر گرفته شدند (جدول ۴، $p < 0/01$).

ج- آبستنی و زایمان

از تعداد ۳۳ رأس از دامهای فحل موجود در گروههای آزمایشی II، III که سوابق جفت گیری داشتند تعداد ۱۰ رأس حدود ۱۵۶ الی ۱۶۲ روز پس از خاتمه درمان (از زمان خروج نورجستومت) زایمان طبیعی داشتند (جدول ۵). در یک رأس از دامهای آبستن سقط در چهار ماهگی مشاهده گردید. همچنین در یک رأس از دامهای آبستن مورد نظر نیز دو قلو زایی مشاهده گردید. بر این اساس از

جدول ۱- زمان بروز فحلی متعاقب خروج نورجستومت به تفکیک در گروههای آزمایشی کنترل، گروه I (نورجستومت)، گروه II (نورجستومت + ۵۰۰ واحد بین المللی PMSG) و گروه III (نورجستومت + ۷۵۰ واحد بین المللی PMSG)

گروه آزمایش	زمان بروز فحلی (ساعت)	۳۶	۴۴	۵۴	۶۰	۷۲	۱۰۰
کنترل	-	-	-	-	-	-	-
گروه I	-	-	-	-	-	-	-
گروه II	-	۱	۱	۱	۱	۱	-
گروه III	۴	۵	۹	۸	۲	۱	۱

جدول ۲- زمان و نیز درصد بروز فحلی متعاقب خروج نورجستومت در گروههای آزمایشی کنترل، گروه I (نورجستومت)، گروه II (نورجستومت + ۵۰۰ واحد بین المللی PMSG) و گروه III (نورجستومت + ۷۵۰ واحد بین المللی PMSG)

گروه آزمایش	تعداد دام (کل)	تعداد دامهای فحل	زمان بروز فحلی (ساعت)	درصد بروز فحلی
گروه I	۴۲	-	-	-
گروه II	۴۰	۴	۵۷/۵ ± ۵/۹	۱۰
گروه III	۴۰	۲۹	۵۴/۳ ± ۲/۴	۷۲/۵
گروه کنترل	۴۸	-	-	-

جدول ۳- میزان بروز فحلی و نیز آبستنی به تفکیک سن (تعداد زایش) در میش های فحل گروههای آزمایشی II و III

گروه آزمایشی	II			III		
تعداد زایش (سن دام)	۱	۲-۴	>۴	۱	۲-۴	>۴
تعداد دام فحل	-	۴	-	۳	۲۲	۴
درصد فحلی	-	۱۰	-	۷/۵	۵۵	۱۰
تعداد دام آبستن	-	۱	-	-	۹	۱
درصد آبستنی	-	۲/۵	-	-	۲۲/۵	-

جدول ۴- میانگین غلظت پروژسترون پلاسمای خون میش های فحل موجود در گروههای آزمایشی (II, III) پس از خاتمه درمان

وضعیت آبستنی	روزهای نمونه برداری (پس از جفت گیری)	پروژسترون (ng/ml)
آبستن	۲۸-۳۳	۳/۴۸ ± ۰/۸۵
غیر آبستن	۲۸-۳۳	۰/۴۱ ± ۰/۰۴

جدول ۵- حداقل مربعات TTB، PR و LP تحت تاثیر درمان و سن (N≠parous)

گروه	تعداد	TTB	PR (درصد)	LP (درصد)
کنترل	۴۸	-	-	-
I	۴۲	-	-	-
II	۴۰	۵۷/۵ ± ۵/۹	۲/۵	۲/۵
III	۴۰	۵۴/۳ ± ۲/۴	۲۵	۲۷/۵
سن (N≠parous)	۶۰	۵۲/۷ ± ۴/۷	-	-
	۵۶	۵۴/۱ ± ۵/۴	۲۵	-
	۵۴	۵۶ ± ۵/۸	۲۵	-

^{۲۱} مقادیری که در این جدول مشخص شده اند معنی دار هستند

بحث

۱/۵ میلی گرم به مدت ۱۴ روز و تزریق ۵۰۰ واحد بین المللی در زمان خروج نورجستومت علائم فحلی را در فاصله ۳۳ ساعت نشان دادند. میزان آبستنی نیز و نیز بره زائی برای میش های موجود در گروه درمانی به ترتیب ۶۶/۷ و ۱۱۰/۵ درصد گزارش گردید (۱). از مقادیر متفاوتی از نورجستومت کاشتنی (سینکرومیت β) از ۱/۳ تا ۶ میلی گرم به تنهایی و یا همراه سایرهورمونها برای ایجاد و همزمان سازی فحلی میش در طی فصول تولید مثل و غیر تولید مثل استفاده شد در این بررسی ها طول مدت درمان با نورجستومت نیز از ۷ الی ۱۶ روز بسیار متغیر بوده است (۳، ۸، ۹، ۱۹، ۲۱، ۲۳ و ۲۴). در این راستا در میش برای ایجاد و همزمان سازی فحلی طی فصول تولیدمثل و غیرتولید مثل همراه با قرص کاشتنی نورجستومت از مقادیر مختلف هورمون PMSG (۸۰۰-۲۰۰ واحد بین المللی) استفاده شد که در غالب موارد حداقل دوز مؤثر و مورد نیاز هورمون PMSG برای ایجاد و همزمانی فحلی طی فصول غیرتولیدمثل ۵۰۰ واحد بین المللی گزارش گردیده است (۲)، ۳، ۴، ۵، ۲۳ و ۲۶). در این تحقیق از نصف قرص نورجستومت گاوی یعنی مقدار ۱/۵ میلی گرم نورجستومت کاشتنی (کرستار؛ ۳ میلی گرمی) استفاده شد که اخیراً برای ایجاد و همزمان سازی فحلی در گاو مورد استفاده قرار گرفته است. بر اساس نتایج بدست آمده در این تحقیق کارائی استفاده از این دوز درمانی کرستار در ایجاد و همزمان سازی فحلی در میش مورد تأیید قرار گرفت (بروز ۷۲/۵ درصد علائم فحلی در گروه درمانی سوم). در بررسی حاضر از طول مدت درمانی ۱۲ روز نورجستومت کاشتنی استفاده شد. در یک بررسی مشابه انجام گرفته برای ایجاد و همزمان سازی فحلی طی فصول غیر تولید مثل طول مدت درمان ۱۲ روز با نورجستومت میزان بره زایی بالایی در مقایسه با درمان ۱۴ یا ۱۶ روز داشته است (۶). معمولاً در برخی از این روشها قبل از خارج کردن نورجستومت تزریق

نتایج بدست آمده در این تحقیق نشان داد استفاده از نورجستومت به تنهایی و بدون استفاده از هورمون PMSG در ایجاد و همزمان سازی فحلی میش های شیرده اطراف منطقه ارومیه در فصل غیر تولید مثل کارائی ندارد. هیچ کدام از دامهای موجود در گروه کنترل و نیز نورجستومت تنها علائم فحلی را نشان ندادند. در همین راستا بر اساس نتایج درصد بروز علائم فحلی در سایر گروههای آزمایشی یعنی ۱۰ درصد در گروه درمانی دوم (۵۰۰ واحد بین المللی هورمون PMSG) و ۷۲/۵ درصد در گروه درمانی سوم (۷۵۰ واحد بین المللی هورمون PMSG) به نظر می رسد حداقل دوز موثر PMSG برای ایجاد و همزمان سازی فحلی در میش های شیرده اطراف منطقه ارومیه با فاصله زمانی حداکثر ۲ الی ۳ ماه پس از زایش به همراه مقادیر ۱/۵ میلی گرم نورجستومت کاشتنی ۷۵۰ واحد بین المللی باشد. تاکنون بررسی مشابهی در ایران برای ایجاد و همزمان سازی فحلی خارج از فصل تولید مثل در میش با استفاده از نورجستومت صورت نگرفته است. معهذاً بررسی های متعددی توسط محققین در سایر کشورها در ارتباط با ایجاد و همزمان سازی فحلی با استفاده از نورجستومت (سینکرومیت β) به همراه گنادوتروفین سرم مادبان آبستن در فصول غیر تولید مثل صورت گرفته است. نتایج برخی از این بررسی ها حاکی از تفاوت مختصر نتایج بدست آمده در طی فصول غیر تولید مثل در مقایسه با فصول تولید مثل دارد (۶ و ۵). در این راستا برخی از محققین گزارش کردند نتایج بدست آمده در فصول غیر تولید عملی نبوده و بین ۲۲ الی ۷۵ درصد قابلیت تکرار دارد (۲۳). در مطالعه ای که در مؤسسه تحقیقات علوم دامی کشور برای ایجاد و همزمان سازی فحلی میش نژادهای مختلف در طی فصول تولید مثل با استفاده از پروژستازنها صورت گرفته است ۹۰/۵ درصد از میش های تحت درمان با استفاده از نورجستومت به میزان

بوده است. در بررسی مشابه سایر محققین میزان بروز علائم فحلی متعاقب درمان در گروههای درمانی حاوی ۴۰۰ الی ۱۰۰۰ واحد بین المللی هورمون PMSG از ۷۹ تا ۹۶ درصد متغییر بوده است (۲۱،۷). میزان آبستنی نیز برای میش های موجود در گروه درمانی سوم که علائم فحلی وجفت گیری داشتند ۲۵ درصد گزارش شده است. میزان آبستنی در بررسی مشابه سایر محققین از ۳۹ تا ۷۱ درصد متغییر بوده است (۶، ۱۵ و ۱۹). در برخی از تحقیقات انجام گرفته تأثیر اثرات شیرواری در ایجاد همزمان سازی فحلی خارج از فصل تولید مثل گزارش شده است، در این تحقیق نتایج میزان باروری میش های شیرده در مقایسه با میش های غیر شیرده متعاقب درمان پائین بوده است (۱۳ و ۲۵). به هر حال تلاش برای ایجاد فحلی در ابتدای مرحله بعد از زایمان در میش های شیرده احتمالاً در اثر پرولاکتین موفق نبوده است (۱۲) که به نظر می رسد این گزارشات با نتایج تحقیق حاضر همخوانی دارد. در این تحقیق بالاترین میزان جفت پذیری و نیز آبستنی در میش های با تعداد زایش بین ۲-۴ سال بوده است. (جدول ۳). در بررسی مشابه بالاترین میزان آبستنی در میش های بالای ۵ سال و پائین ترین میزان آبستنی در میش های زیر ۲ سال ۹۰ درصد در مقابل ۳۹ درصد گزارش شد (۵). معهداً در بررسی دیگری که در سال ۱۹۹۲ انجام شد بالاترین و پائین ترین میزان آبستنی به ترتیب در میش های یکساله ۵۶/۹ درصد و بالای ۶ سال ۲۹/۶ درصد گزارش شده است، به نظر می رسد این امر نیاز به تحقیق بیشتری دارد (۲۶ و ۵). مطالعات نشان داده است که استفاده از هورمون ها در همزمان سازی فحلی باعث بهبود مدیریت تولید مثلی گوسفند می شود، ولی نتایج حاصل به علت تأثیر گذاری فاکتورهای محیطی، طول دوره پس از زایش، تعداد و مرحله تولید مثلی متغییر خواهد بود (۲۰ و ۲۱). در این تحقیق کارائی اندازه گیری پروژسترون در جهت تشخیص آبستنی میش های جفت گیری کرده مورد بررسی قرار گرفت. در این راستا میزان پروژسترون

یک دوز پروستاگلاندین جهت تحلیل جسم زرد احتمالی و همزمانی بهتر متعاقب خاتمه درمان توصیه شده است که در بررسی حاضر از مقادیر ۲۵ میکروگرمی کلوپروستونول استفاده گردید (۱۳). در این تحقیق از نژاد قزل و آمیخته قزل به دلیل نژاد غالب و مهم در اطراف منطقه ارومیه استفاده گردید. در برخی از تحقیقات مشابه انجام گرفته در سایر کشورها تأثیر نژاد بر روی نتایج زمان بروز فحلی و میزان باروری متعاقب درمان معنی دار نبوده است (۱۸ و ۱۶). میانگین فاصله زمانی خروج نورجستومت تا بروز علائم فحلی و جفت گیری در گروه درمانی دوم (۵۰۰ واحد بین المللی هورمون PMSG) $57/5 \pm 5/9$ ساعت و در گروه درمانی سوم $54/3 \pm 2/4$ ساعت گزارش گردید ($P > 0/05$). در بررسی مشابه نتایج سایر محققین در فصول غیر تولید مثل میانگین فاصله زمانی بروز علائم فحلی متعاقب خروج نورجستومت از 46 ± 1 ساعت (۷)؛ $64/1 \pm 18/26$ ساعت (۲۴)؛ $41 \pm 42/3$ ساعت (۳) و در نهایت از $2/62 \pm 30/86$ ساعت (۱۲) متغییر گزارش گردیده است. به نظر می رسد نتایج بدست آمده در این تحقیق حاضر با نتایج محققین بالا همخوانی دارد. البته در برخی از این تحقیقات از سیستم های پیشرفته تشخیص فحلی نظیر Heat Watch Computer System نیز استفاده گردیده است (۷). در این تحقیق استفاده از مقادیر ۵۰۰ و ۷۵۰ واحد بین المللی PMSG در زمان خارج کردن نورجستومت در گروههای درمانی تفاوتی در فاصله بروز علائم فحلی متعاقب درمان نداشته است. $57/5 \pm 5/9$ در مقابل $54/3 \pm 2/4$ ساعت ($P > 0/05$). در بررسی مشابه در سال ۱۹۸۲ استفاده از مقادیر ۵۰۰ و ۱۰۰۰ واحد بین المللی PMSG اختلاف معنی داری در فاصله بروز علائم فحلی متعاقب درمان نداشته است ($40/1 \pm 6/2$ در مقابل $42/3 \pm 4/1$ ساعت) که با نتایج تحقیق حاضر حاضر همخوانی دارد (۳). در بررسی حاضر میزان بروز فحلی متعاقب درمان در گروه درمانی دوم ۱۰ درصد و در گروه درمانی سوم ۷۲/۵ درصد

به اهداف این تحقیق را فراهم نمودند و نیز از زحمات معاونت محترم پژوهشی و همینطور مدیر کل محترم پژوهش واحد ارومیه که همواره در طول مراحل اجرای این تحقیق، با راهنماییها و همکاریهای صمیمانه خود موجبات دلگرمی و پشتیبانی نویسنده را فراهم نمودند قدردانی میگردد.

فهرست منابع

۱- نیاسری نسلی. ا؛ سوخته زاری. ع؛ پایی. ن؛ منعم. م (۱۳۸۳): مقایسه سه روش همزمانی فحلی گوسفند با استفاده از پروستاژن ها در فصل تولید مثل، پژوهش وسازندگی (در امور دام وآبزیان) ، شماره ۶۵ ، صفحه ۸۶-۹۰

2. Ainsworth, L. (1985): Effects of norgestomet-implants and fluorogestone acetate-impregnated sponges on oestrus cycle length and luteal function of ewes. *Animal-Reproduction- science* 9(1): 63-73.

3. Alifakiotis, T.H. (1984): Induced breeding in anestrus milking ewes of dairy breeds compartion of norgestomet, Medroxy progesterone and fluorogestone in two regimes of PMSG. *Endocrine Causes-of-Seasonal-and-Lactational-anstrus in farm animals.* (2), 6-8.

4. Arthur, G.H, Noakes, D.E, Pearson, H. and Parkinson, T. (1996): *Veterinary reproduction and obstetrics, seventh Edition.* W.B. Saunders. C.L. pp.30-35.

5. Cardwell, B.E., Fitch, G.Q. and Crutcher, B. (1996): Synchronization of ewes with norgestomet implants .www.ansi.okstate.edu/research/1996rr/56.pdf.

6. Cardwell, B.E., Fitch, G.Q. and Geisert, R.D. (1998): Ultrasonic evaluation for the time of ovulation in ewes treated with norgestomet and norgestomet followed by pregnant mare's serum ganadotrophin. *J. Animal Sc.* 76(9): 2235-2238.

7. Cline-M.A, Ralston, J.N., Seals, R.C. and Lewis, G.S. (2001): Interval from norgestomet withdrawal and injection of equine chorionic gonadotropin or P.G 600 to estrus and ovulation in ewes. *J. Animal Sc.* 79(3):589-594.

پلاسمای خون دامهای آبستن حدود چهار هفته پس از جفت گیری $0/65 \pm 3/48$ ng/ml بوده است. در یک بررسی مشابه میزان پروژسترون خون میشهای آبستن حدود سه هفته پس از جفت گیری $0/9 \pm 3/3$ ng/ml گزارش شده است (۱۱). در این تحقیق حساسیت و ویژگی اندازه گیری هورمون پروژسترون برای تشخیص آبستنی میشهای جفت گیری کرده به ترتیب ۱۰۰ و ۶۵/۲ درصد گزارش گردید. حساسیت این روش تشخیص آزمایشگاهی در بررسی سایر محققین برای تشخیص آبستنی میش بین ۸۸ تا ۱۰۰ درصد و نیز ویژگی این روش از ۶۰ الی ۱۰۰ درصد متغیر گزارش شده است (۱۴ و ۱۰) که به نظر می رسد با نتایج تحقیق حاضر همخوانی دارد. میزان پروژسترون بالای 1 ng/ml می تواند به دلیل وجود جسم زرد فعال آبستنی یا چرخه فحلی باشد. همچنین بالا بودن میزان پروژسترون می تواند ناشی از عواملی نظیر مرگ رویانی، پیومترا و یا کیست لوتئال باشد که همگی ویژگی این روش آزمایشگاهی تشخیص آبستنی را تا حدودی پائین می آورد (۱۶). به طور کلی نتایج بدست آمده در پژوهش حاضر نشان می دهد استفاده از مقادیر $1/5$ میلی گرم نورجستومت کاشتنی به مدت ۱۲ روز به همراه تزریق 750 واحد بین المللی هورمون PMSG در زمان خارج کردن نورجستومت در ایجاد و همزمان سازی فحلی خارج از فصل تولید مثل در اطراف منطقه ارومیه موثر بوده و در افزایش کارائی تولید مثل میش های شیرده قابل توصیه می باشد.

تشکر و سپاسگزاری

مقاله حاضر بخشی از نتایج طرح پژوهشی دانشگاه آزاد اسلامی واحد ارومیه می باشد که بدین وسیله از محضر گرامی ریاست محترم دانشگاه آزاد اسلامی واحد ارومیه که با ایجاد بستر مناسب برای تحقیق و پژوهش، موجبات نیل

8. Cuevas-Estrada, A., Rodriguez-Hernandez, V., Gutierrez-Vargas, R. and Soto-Camargo, R. (1993): Synchronization of oestrus in pelibuey ewes using new or recycled norgestomet implants. *Veterinarian-Mexico*, 24(4):327-330.
9. Dankowski, A., Jaskowski, J.M., Wodarczyk, M., Zbylut, J. and Holz, Z. (1998): Effect of synchronization with gestagens and prostaglandins in sheep. *Zycie-Weterynaryne*. (73)(12):471-473.
10. Ishwar, A.K (1995) Pregnancy diagnosis in sheep and goats: a review. *Small Rumin .Res*. 17, pp.37-44
11. Karen, A., Beckers, J.F., Sulon, J., DeSousa, N.M., Szabados, K., Reczigel, J. and Szenci, O. (2003): Early pregnancy diagnosis in sheep by progesterone and pregnancy-associated glycoprotein tests. *Theriogenology*. 59(9):1941-1948.
12. Khan, G ., Carpentier, M .C., Meusnier, C ., Schirar, A . and Martiner, J.(1975) *J. Res. Ovine. Cprine .Fr.*, 272.
13. Lopez-Sebastian, A. and Inskip, E.K. (1988): Effects of lactation status, progesterone and ram exposure on response to cloprostenal in ewes during the anestrus season. *Theriogenology*. 30(2):279-289.
14. McPhee, I.M. and Tiberghien, A. (1987): Assessment of pregnancy in sheep by analysis of plasma progesterone using amplified enzyme immunoassay technique. *Vet .Rec .* (121), pp: 63-65.
15. Mixailides, J., Alifakiotis, T.H. and Gavriilides, G. (1985): Induced oestrus in lactating dairy ewes :comparison of the progestagens norgestomet ,mederoxy progesterone and fluorogestone with 2 PMSG doses. *Georgike-Ereuna .9*:129-137.
16. Mukasa-Mugerwa. E. and Viviani, P. (1992): Progesterone concentration in peripheral plasma of Menz sheep gestation and parturition. *Small Rvmin .Res*. 8:47-53.
17. Munro, R.K. and Bertroam, J. (1990): Progesterone administration did not affect the fertility of cattle following a controlled breeding program .*Aus.J .Exp. agric*. 30: 179-181.
18. Nugent, R.A., Notter, D.R. and Beal, W.E. (1988): Effect of ewe breed and ram exposure on oestrus behaviour in May and June . *J. Anim. Sci*; 21; 1363- 1370.
19. Perez, R.C., Rangel, O.E. and Rochin, A.G. (1998): Breeding performance of corriedale ewes in winter and spring in Mexico. 11th-International- Congress-on-Animal-Reproduction-and-Artificial Insemination. (3): 414.
20. Ross, G. (1978): Oestrus synchronization in sheep and goats .in: Proceeding of the post Graduate Committee in veterinary .The university of Sydney .no.96:31-51.
21. Sharma, V.K., Gupta, R.C., Khurana, N.K. and Khar, S.K. (1994): Oestrus synchronization and superovulation using equine FSH in Crossbred ewes. *Veterinary-Record*. 135(7): 164-165 31. Spss (1998): spss ; aide to data analysis/ version 11.
22. Stenbak, T.K., Reder, D.K. ,Berginski, H.R. and Erickson, A.S. (2001): Effects of follicle stimulating hormone (FSH) on follicular development , oocyte retrieval ,and in vitro fertilization (IVF) in ewe during breeding season and seasonal anestrus. *Theriogenology*. (56):51-64.
23. Tritschler, J.P., Duby, R.T., Parsons, E.M., Parsons, M.J. and Giordano, D.J. (1991): Comparison of two progestogens during out-of-season breeding in a commercial ewe flock. *Theriogenology*. 35(5):943-952.
24. Umberger, S.H., Jabbar, G. and Lewis, G.S. (1994): Seasonally anovulatory ewes fail respond to progesterone treatment in the absence of gonadotropin stimulation. *Theriogenology*. 42(8):1329-1336.
25. Yelich, J.V., Fitch, G.Q., Nichols, M.E. and Phillips, W.A. (1992): Out of season breeding in ewes with norgestomet, PMSG and HCG. *Proceeding-Western-Section-American-Society-of-Animal Science*. 43: 205-206.